

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 februarie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Lomacinschi VladimirXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 16.12.2016 pînă la 22.02.2017;

Instanța de apel de la 15.03.2017 pînă la 05.04.2017;

Instanța de recurs de la 07.06.2017 pînă la 06.09.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 22 februarie 2017, Lomacinschi Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 3 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, inculpatul Lomacinschi Vladimir, la 23.10.2016 aproximativ la ora 23:00, acționând în scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. XXXX, mun. Chișinău, i-a aplicat câteva lovituri în diferite părți ale corpului lui XXXXX, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3153/D din 16.11.2016, edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea frontală din dreapta, edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea fronto-temporală din dreapta, edem a țesuturilor moi în regiunea mandibulei din dreapta, echimoză la nivelul cristei iliace pe dreapta, care se califică ca vătămare neînsemnată, după care i-a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „HTC Deșire 620”, cu numărul IMEI: 354338063456897 la prețul de 4 680 lei în care se afla cartela SIM: 061033150, suma de 220 Euro care conform cursului valutar al BNM constituia 4 792 lei, bani în sumă de 700 lei, o pereche de încălțăminte sportivă de model „Adidas” la prețul de 700 lei, o căciulă din materie la prețul de 200 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate XXXX, o daună materială în proporții considerabile în mărime de 11 072 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Lomacinschi Vladimir, a comis jaf, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir și ultimul, au depus apeluri, prin care au solicitat

casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lomacinschi Vladimir să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- de către procuror nu au fost prezentate probe directe care ar confirma vinovăția inculpatului Lomacinschi Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal;

- instanța de judecată s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Susloveț Roman, însă declarațiile acestuia nu se confirmă prin alte mijloace de probă examinate în ședința de judecată. Bunurile presupus sustrase nu au fost găsite de către organul de urmărire penală, iar alte dovezi care ar confirma sustragerea bunurilor de la partea vătămată lipsesc.

- procurorul a prelungit timpul mai mult de 14 zile, pentru a nu fi păstrate înregistrările video de pe str. N. Costin 68/2 și înregistrările video din magazinul alimentară „Linella”, care arată că XXXX a mințit că a fost jefuit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir și de ultimul, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, inculpatul Lomacinschi Vladimir vina nu și-a recunoscut-o, însă faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimului este dovedită prin următoarele mijloace de probă: *declarațiile părții vătămate XXXX, declarațiile martorilor Gîrlea Leonid, Cauș Aliona*, precum și:

- *procesul-verbal de confruntare din 09.11.2016*, efectuat între partea vătămată XXXX și învinuitul Lomacinschi Vladimir (*f.d. 81-83*);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.11.2016*, prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice de pe telefonul mobil cu numărul IMEL354338063456897 de la ÎM „Moldcell” SA (*f.d. 87-96*);

- *raportul de expertiză medico-legală din 16.11.2016*, conform căreia la cet. XXXX s-a constatat: edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea frontală din dreapta, edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea fronto-temporală din dreapta, edem a țesuturilor moi regiunea mandibulei din dreapta, echimoză la nivelul cristei iliace pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată (*f.d. 23-24*);

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Lomacinschi Vladimir încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal - jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Instanța de apel a menționat că, procurorul a administrat suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpatului Lomacinschi Vladimir în comiterea infracțiunii de jaf, în acest sens fiind reținute ca fiind concludente declarațiile părții vătămate XXXX care a indicat că împreună cu Lomacinschi Vladimir au mers la un magazin pentru a procura țigări, iar după ce au traversat str. L. Deleanu, inculpatul fără nici un motiv l-a

lovit în cap, de la care a căzut la pământ, văzând că anume Lomacinski Vladimir i-a luat adidașii, căciula, telefonul și banii în sumă de 220 Euro.

Deși, avocatul Raileanu Petru a invocat că, prima instanță s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, care nu se confirmă prin alte mijloace de probă, instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, or, la acest capitol urmează a fi subliniat faptul că partea vătămată XXX și-a menținut declarațiile pe parcursul desfășurării procesului penal, declarațiile căruia se apreciază ca fiind consecutive și fără careva divergențe și care se confirmă inclusiv prin procesul-verbal de confruntare din 09.11.2016, potrivit căruia, partea vătămată a susținut faptul că anume Lomacinski Vladimir l-a agreat fizic și i-a sustras bunurile.

La fel, instanța de apel a apreciat că declarațiile părții vătămate XXX coroborează și cu declarațiile martorului Gîrlea Leonid care a relatat că Susloveț Roman și Lomacinski Vladimir au plecat împreună, iar dânsul a plecat acasă deoarece este servit, iar până acasă nu a fost ajuns din urmă, ceea ce confirmă declarațiile părții vătămate Susloveț Roman că anume inculpatul Lomacinski Vladimir se afla cu el, fiind persoana care l-a agreat și l-a jefuit.

Declarațiile părții vătămate XXXX se confirmă și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 16.11.2016, potrivit căruia la cet. XXX s-a constatat: edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea frontală din dreapta, edem a țesuturilor moi cu excoriație în regiunea fronto-temporală din dreapta, edem a țesuturilor moi regiunea mandibulei din dreapta, echimoză la nivelul cristei iliace pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Raileanu Petru precum că bunurile presupus sustrate nu au fost găsite de către organul de urmărire penală, iar alte dovezi care ar confirma sustragerea bunurilor de la partea vătămată lipsesc, deoarece acest fapt nu dovedește lipsa faptei infracțiunii, or, partea vătămată XXX a indicat că anume inculpatul Lomacinski Vladimir fără nici un motiv l-a lovit în cap, de la care a căzut la pământ, văzând că anume Lomacinski Vladimir i-a luat adidașii, căciula, telefonul și banii în sumă de 220 Euro, iar veridicitatea declarațiilor părții vătămate a fost apreciată prin coroborare cu declarațiile martorului Gîrlea Leonid, procesul-verbal de confruntare din 09.11.2016, raportul de expertiză medico-legală din 16.11.2016.

Cu referire la argumentele inculpatului Lomacinski Vladimir precum că procurorul intenționat a târăgănat timpul pentru a nu fi păstrate înregistrările video de pe str. N. Costin 68/2, instanța de apel le-a apreciat ca fiind doar niște supoziții nefondate ale inculpatului, or, careva date certe în acest sens nu au fost administrate.

Așadar, versiunea inculpatul Lomacinski Vladimir precum că dânsul nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, instanța de apel în acord cu prima instanță a tratat ca o versiune de evitare a pedepsei și răspunderii penale, or, partea vătămată XXX în cadrul ședinței de judecată a dat declarații sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală ce o poartă pentru declarație mincinoasă, declarând că anume Lomacinski Vladimir l-a lovit, după care i-a sustras bunurile pe care le deținea asupra sa.

La fel, în cadrul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmare nici argumentele inculpatului Lomacinski Vladimir, precum că partea vătămată l-a calomniat, deoarece lucra împreună cu acesta la fabricarea mobilei și a avut o comandă, pe care XXXX a vrut să o i-a singur, deoarece careva probe care să confirme cele invocate de către inculpat, la materialele cauzei penale nu au fost administrate.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Lomacinschi Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond și cercetate și verificate în instanța de apel, iar careva temeuri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Lomacinschi Vladimir, instanța de apel nu a stabilit.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir, fără a face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Lomacinschi Vladimir, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, instanțele s-au expus unilateral asupra probelor prezentate de acuzare, bunurile presupus sustrase nu au fost găsite iar alte dovezi care ar confirma sustragerea bunurilor de la partea vătămată, lipsesc; hotărârea de condamnare a inculpatului a fost întemeiată pe presupuneri;

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra vinovăției inculpatului. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerînd că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de acesta.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin

temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Pe lângă cele expuse, Colegiul penal constată că argumentele invocate în recurs au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului Lomacinschi Vladimir în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluziile în privința inculpatului să fie legale și întemeiate.

În continuare, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul invocat de apărător, precum că prin probele administrate la materialele dosarului nu se confirmă vinovăția inculpatului Lomacinschi Vladimir în comiterea infracțiunii de jaf, deoarece reieșind din declarațiile părții vătămate, nu se poate constata cu precizie dacă acesta într-adevăr a deținut aceste bunurile invocate.

În acest sens, instanța de recurs se aliază concluziilor făcute de instanța de apel și anume: „...*partea vătămată XXX și-a menținut declarațiile pe parcursul desfășurării procesului penal, declarațiile căruia se apreciază ca fiind consecutive și fără careva divergențe și care se confirmă inclusiv prin procesul-verbal de confruntare din 09.11.2016, potrivit căruia, partea vătămată a susținut faptul că anume Lomacinschi Vladimir l-a agresat fizic și i-a sustras bunurile.*”

La fel, instanța de apel a apreciat că declarațiile părții vătămate XXXX coroborează și cu declarațiile martorului Gîrlea Leonid care a relatat că Susloveț Roman și Lomacinschi Vladimir au plecat împreună, iar dânsul a plecat acasă deoarece este servit, iar până acasă nu a fost ajuns din urmă, ceea ce confirmă declarațiile părții vătămate XXXX că anume inculpatul Lomacinschi Vladimir se afla cu el, fiind persoana care l-a agresat și l-a jefuit... ”.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanța ierarhic inferioară privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Lomacinschi Vladimir, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinschi Vladimir în recursul ordinar declarat și decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lomacinski Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, în cauza penală, în privința lui **Lomacinski Vladimir XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **26 septembrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan